

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 39 Pž-3257/2020-2

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Nevenke Baran, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom Stečajnom masom iza AB NORMAL d.o.o. Pula, Laginjina 6, OIB 93717514731, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika SV Transportservice GmbH, St. Ulrich 14, 4973 St. Martin im Intreis, Austrija, OIB 89539502307, kojeg zastupaju punomoćnici Dina Galić i Janica Plantak, odvjetnici iz Varaždina, protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-202/2018-91 od 17. lipnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 17. studenoga 2020.

r i j e š i o j e

I. Djelomično se odbija kao neosnovana žalba razlučnog vjerovnika SV Transportservice GmbH, St. Ulrich 14, 4973 St. Martin im Intreis, Austrija, i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-202/2018-91 od 17. lipnja 2020. u dijelu izreke kojim je naloženo kupcu SV Transportservice GmbH, St. Ulrich 14, 4973 St. Martin im Intreis, Austrija, OIB 89539502307, u roku od osam dana od dostave rješenja na žiroračun stečajnog dužnika Stečajne mase iza AB normal d.o.o. Pula, Laginjina 6, broj IBAN HR2825030071130000915 Sberbank d.d. uplatiti troškove unovčenja iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u iznosu od 45.245,01 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-202/2018-91 od 17. lipnja 2020. u dijelu izreke kojim je naloženo kupcu uplatiti troškove unovčenja u iznosu od 24.236,13 kn i rješava:

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-202/2018-91 od 17. lipnja 2020. u dijelu izreke kojim je naloženo kupcu SV Transportservice GmbH, St. Ulrich 14, 4973 St. Martin im Intreis, Austrija, na žiroračun stečajnog dužnika Stečajne mase iza AB normal d.o.o. Pula, Laginjina 6, uplatiti troškove unovčenja iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona u iznosu od 24.236,13 kn (dvadesetčetiritisućedvjestotridesetšest kuna i trinaest lipa).te se odbija zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova za iznos od 24.236,13 kn (dvadesetčetiritisućedvjestotridesetšest kuna i trinaest lipa).

Obrazloženje

Pobijanim u izreci označenim rješenjem naloženo je kupcu SV Transportservice GmbH, St. Ulrich 14, 4973 St. Martin im Intreis, Austrija, OIB 89539502307, da u roku od osam dana od dostave rješenja na žiroračun stečajnog dužnika Stečajne mase iza AB normal d.o.o. Pula, Laginjina 6, OIB 93717514731, broj IBAN HR2825030071130000915 Sberbank d.d. uplati troškove unovčenja iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) u iznosu od 69.612,14 kn.

Tako je riješio prvostupanjski sud na temelju odredbe čl. 94. i čl. 254. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17).

Protiv navedenog rješenja žalbu je podnio razlučni vjerovnik, iz svih zakonom predviđenih žalbenih razloga s prijedlogom ovome sudu ukinuti pobijano rješenje.

U žalbi u bitnom navodi da je razlučni vjerovnik kao kupac nekretnine i kao jedini vjerovnik koji se namiruje, uplatom razlike kupovnine preko iznosa stavljenog u prijebroj u iznosu od 55.642,99 kn, izvršio sve obveze na koje je bio pozvan pravomoćnim rješenjem suda. Prema rješenju o dosudi razlučni vjerovnik namiren je u iznosu svoje priznate tražbine, dakle iznos od 698.357,01 kn, a za namirenje troškova unovčenja ostao je iznos od 55.642,99 kn.

Žalitelj u žalbi ističe da je sud donio zaključak o predaji kojim je naloženo zemljišnoknjižnom odjelu Buje, da provede rješenje o dosudi od 15. srpnja 2018., sud je proveo uknjižbu žalitelja kao vlasnika nekretnine kupljene u stečaju i nakon uplate razlike kupovnine, sud je naknadno donio pobijano rješenje, koje smatra nezakonitim.

Smatra kako Stečajnim zakonom nije predviđena mogućnost da sud nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, u slučaju izjavljenog prijebroja za nekretnine iz čl. 247. st. 2. SZ-a, donosi rješenje o naknadnim troškovima, koji rješenjem o dosudi nisu bili određeni.

Nadalje navodi da je stečajni upravitelj zakasnio s isticanjem zahtjeva za naknadu troškova od 27. kolovoza 2019., budući da je rješenje o dosudi postalo pravomoćno 2. kolovoza 2019., a rok za podnošenje obračuna troškova istekao je 12. kolovoza 2019. pa je zahtjev trebalo odbaciti.

U odgovoru na žalbu, stečajni upravitelj osporava žalbene navode i predlaže odbiti žalbu.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši rješenje u pobijanom dijelu, sukladno odredbama čl. 365. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. Stečajnog zakona pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje djelomično nepravilno i nezakonito jer je izreka presude djelomično nerazumljiva čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba

parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, a ni činjenično stanje nije pravilno i potpuno utvrđeno.

Iz stanja spisa, nespornim proizlazi da je:

- nastavljen stečajni postupak radi naknadne diobe nad stečajnim dužnikom 18. lipnja 2018.,
- u Rješenju o dosudi od 15. srpnja 2019. je dosuđena nekretnina razlučnom vjerovniku, te mu je naloženo da uplati razliku kupovnine preko iznosa stavljenog u prijeboj i to iznos od 55.642,99 kn. U točki IV. tog rješenja je određen upis prava vlasništva u korist kupca nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi i nakon što razlučni vjerovnik uplati iznos od 55.642,99 kn. U rješenju o dosudi nije navedeno da bi razlučni vjerovnik kao kupac bio u obvezi naknadno platiti troškove unovčenja iz čl. 254. st. 3. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ),
- Rješenje o dosudi je postalo pravomoćno dana 2. kolovoza 2019.,
- kupac je platio iznos od 55.642,99 kn,
- Zaključkom od 10. siječnja 2020. je predmetna nekretnina predana razlučnom vjerovniku kao kupcu, te u istome razlučni vjerovnik kao kupac nije ni na koji način upozoren da će morati platiti naknadno i troškove unovčenja nekretnine iz čl. 254. st. 3. SZ-a,
- iz rješenja Općinskog suda u Pazinu, Zemljišnoknjižni odjel Buje- Buie poslovni broj Z-455/2020-2 od 27. siječnja 2020. je razvidno da je kupac upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik predmetne nekretnine,
- dana 17. lipnja 2020. je naloženo razlučnom vjerovniku kao kupcu da uplati troškove unovčenja iz čl. 254. st. 3. SZ-a u iznosu od 69.612,14 kn,
- razlučni vjerovnik kao kupac je pravovremeno izjavio žalbu na rješenje o uplati troškova unovčenja u kojoj između ostalog ističe da je sud naložio provedbu rješenja o dosudi u zemljišnim knjigama pa je time potvrdio da je plaćeno sve što je razlučni vjerovnik kao kupac bio dužan platiti.

U obrazloženju odluke sud ističe da je predmetna nekretnina jedina imovina stečajnog dužnika te da stoga nastali troškovi u cijelosti terete predmetnu nekretninu te da su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno viši od paušalnog petpostotnog iznosa od utrška, koji iznosi 37.700,00 kn, stečajni upravitelj obrazložio je i argumentirao stvarno nastale troškove unovčenja.

Prvostupanjski sud iz opisa troškova ocjenjuje da se radi o troškovima koji su s jedne strane nužni za redovno funkcioniranje stečajnog dužnika (knjigovodstvene usluge, bankarske usluge, poštanske usluge, arhiviranje, troškovi Financijske agencije) te troškovi vezani za rad stečajnog upravitelja kao tijela stečajnog postupka.

U obrazloženju odluke sud navodi da je slijedom obračuna troškova unovčenja stečajnog upravitelja, vjerovnika pozvao na dodatnu uplatu iznosa od 69.612,14 kn na račun dužnika, koji trošak predstavlja trošak unovčenja iz čl. 254. st. 3. SZ-a te da tereti unovčenu nekretninu, za koje je troškove sud utvrdio da su bili potrebni za unovčenje predmetnih nekretnina i da su u izravnoj odnosno neizravnoj vezi s unovčenjem.

Prema odredbi čl. 94. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad i naknadu stvarnih troškova (st. 1.), a nagradu stečajnom upravitelju rješenjem određuje sud prema Uredbi kojom Vlada Republike Hrvatske utvrđuje kriterije i način obračuna i plaćanja

nagrade stečajnim upraviteljima. Odredbom čl. 15. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima određeno je da svi iznosi koji se primjenjuju u Uredbi bruto iznosi, to jest iznosi prije odbitka pripadajućih doprinosa iz osnovice, poreza ili drugih naknada.

Određivanje nagrade stečajnom upravitelju moguće je nakon unovčenja imovine stečajnog dužnika.

U konkretnom predmetu razlučni vjerovnik je kupio predmetnu nekretninu za iznos od 754.000,00 kn te je izvršio prijeboj svoje tražbine u iznosu od 698.357,01 kn s kupoprodajnom cijenom te je platio i razliku cijene koja je viša od tražbine razlučnog vjerovnika za iznos od 55.642,99 kn.

Nesporno je u konkretnom predmetu da je razlučnom vjerovniku dosuđena nekretnina te da je isti platio iznos od 55.642,99 kn na ime razlike kupovnine. Sud je nakon pravomoćnog rješenja o dosudi, donio i zaključak o predaji nekretnine te se vjerovnik, ovdje žalitelj u zemljišnoj knjizi, upisao kao vlasnik predmetne nekretnine.

Sud je dakle, nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi, u slučaju izjavljenog prijeboja za nekretnine iz čl. 247. st. 2. SZ-a (2. kolovoza 2019.) i zaključka o predaji nekretnine, donio ovdje pobijano rješenje o naknadnim troškovima unovčenja nekretnine, 11 mjeseci nakon donošenja rješenja o dosudi.

Nije sporno da razlučni vjerovnik koji je kupac i stavio je u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnoga dužnika po osnovi cijene nekretnine, a koji nije dužan položiti kupovninu, dužan je podmiriti iznos troškova unovčenja nekretnine. Međutim, mišljenje je ovog suda da se pri donošenju rješenja o dosudi i zaključka o predaji, mora voditi računa o interesima i pravima svih zainteresiranih u postupku i takve odluke donositi na način da iste sadrže jasno određene odnosno odredive podatke o obvezama kupca, što je u konkretnom slučaju sud propustio učiniti.

Ova obveza postoji i onda ako je stečajni upravitelj obračun troškova unovčenja nekretnine dostavio nakon proteka roka od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi, dakle taj rok nije prekluzivan, kako to pogrešno sugerira žalitelj.

Naime, vezano za pravnu narav roka od osam dana, da bi neki rok bio prekluzivan rok, mora biti naznačena pravna posljedica da se propuštanjem neke radnje gubi neko pravo. Ovdje nema prekluzivnog roka, to je sudski rok i to je dužnost stečajnog upravitelja. Ako stečajni upravitelj ne bi postupao po svojoj dužnosti, sud ga može razriješiti dužnosti sukladno odredbama Stečajnog zakona, međutim, to ne znači da stečajna masa zbog propusta roka od osam dana od pravomoćnosti rješenja o dosudi ne bi mogla naplatiti taj trošak unovčenja postupka.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je podneskom od 19. kolovoza 2019., stečajni upravitelj predložio je da mu sud odredi nagradu i naknadu stvarnih troškova na temelju odredbe čl. 254. SZ-a.

Prema pravnom shvaćanju zauzetom na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske održane 18. ožujka 2019., proizlazi da iz iznosa ostvarenog prodajom nekretnina stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi ne namiruju se troškovi utvrđivanja predmeta razlučnog prava, nego samo troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava.

Sud navodi da su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno viši od paušalnog petpostotnog iznosa od utrška, koji iznosi 37.700,00 kn, stečajni upravitelj obrazložio je i argumentirao stvarno nastale troškove unovčenja te da je uz podnesak od 5. prosinca 2019. stečajni je upravitelj dostavio svu relevantnu dokumentaciju u odnosu na troškove čiju naknadu traži.

Troškovi unovčenja predmeta razlučnog prava odnose se na:

1. Nagradu stečajnog upravitelja (uključen i doprinos za HZZO od 7,5%) u iznosu od 86.344,00 kn,
2. FINA - trošak dražbe, u iznosu od 2.800,00 kn,
3. Povrat predujma u iznosu od 10.000,00 kn,
4. Bankarske troškovi (vođenje i zatvaranje računa) u iznosu od 776,40 kn,
5. Trošak knjigovodstva (izrada početnog izvješća, mjesečno vođenje od 09/2018, završno izvješće) u iznosu od 13.750,00 kn,
6. Izradu pečata u iznosu od 120,00 kn,
7. Sudsku pristojbu (Tbr. 24.) u iznosu od 2.000,00 kn,
8. Troškove zaštitarske službe u iznosu od 5.625,00 kn,
9. Osiguranje nekretnine u iznosu od 1.142,00 kn,
10. Trošak stečajnog upravitelja u iznosu od 1.697,73 kn, što sve zajedno iznosi 124.255,13 kn.

U odnosu na nagradu stečajnom upravitelju, kako je unovčeni iznos od ukupno 754.000,00 kn, sukladno čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima nagrada stečajnom upravitelju pripada u iznosu od 80.320,00 kn, uvećano za doprinos za zdravstveno osiguranje od 7,50%, odnosno za iznos od 6.024,00 kn. Stoga ukupno bruto nagrada i doprinosi iznose 86.344,00 kn. Troškovi stečajnog upravitelja odnose se na pristup ročištima 26. srpnja 2017., ročištu za diobu kupovnine i završnom ročištu, te biljeg Porezne uprave u iznosu od 20,00 kn, pa stoga ukupan trošak stečajnog upravitelja iznosi 1.697,73 kn. Trošak izrade pečata, u iznosu od 120,00 kn, stečajni upravitelj je obračunao kao osobni trošak i kao trošak unovčenja predmeta razlučnih prava, te mu je isti priznat samo kao trošak unovčenja predmeta razlučnih prava. Iz navedenog opisa troškova proizlazilo bi da se radi o troškovima koji su s jedne strane nužni za redovno funkcioniranje stečajnog dužnika (knjigovodstvene usluge, bankarske usluge, poštanske usluge, arhiviranje, troškovi Financijske agencije) te troškovi vezani za rad stečajnog upravitelja kao tijela stečajnog postupka.

Obzirom da je rješenjem od 15. srpnja 2019. razlučni vjerovnika SV Transport service GmbH pozvan na uplatu iznosa od 55.642,99 kn (razlika kupovnine), slijedom obračuna troškova unovčenja stečajnog upravitelja valjalo je vjerovnika pozvati da dodatno uplati iznos od 69.612,14 kn na račun dužnika.

Međutim, iz obrazloženja pobijanog rješenja o naknadnim troškovima unovčenja nekretnine, glede osnovanosti dosuđenih troškova, osim navoda na što se troškovi odnose te da je stečajni upravitelj obrazložio i argumentirao stvarno nastale troškove unovčenja, kao ni iz stanja spisa, to ne proizlazi.

Stečajni upravitelj dokumentirao je trošak dražbe u iznosu od 2.800,00 kn, izradu pečata u iznosu od 120,00 kn, povrat predujma u iznosu od 10.000,00 kn, osiguranje nekretnine u iznosu od 1.142,00 kn te djelomično trošak stečajnog upravitelja u iznosu od 482,00 (putni nalog), što je ukupno iznos od 14.544,00 kn.

Dok bankarske troškove (vođenje i zatvaranje računa) u iznosu od 776,40 kn, trošak knjigovodstva (izrada početnog izvješća, mjesečno vođenje od 09/2018, završno izvješće) u iznosu od 13.750,00 kn, trošak sudske pristojba (Tbr. 24.) u iznosu od 2.000,00 kn, troškove zaštitarske službe u iznosu od 5.625,00 kn, trošak stečajnog upravitelja u iznosu od 1.215,73 kn, što je ukupno iznos od 23.367,13 kn, stečajni upravitelj nije ničim dokumentirao pa kao tako neargumentirane, sud ih ne može niti ima pravo priznati.

U konkretnom predmetu radi se o stečajnom postupku u kojem je stečajni upravitelj obavljao poslove koje je dužan obavljati čiji se obim i složenost ne može ocijeniti posebno složenim, s obzirom da je dužnik imao jednu nekretninu – apartman, da je stečajni upravitelj obradio tek četiri prijave tražbina, dražbu je provodila Financijska agencija, a posebno činjenica da dužnik nije nastavio obavljati djelatnost nakon otvaranja stečajnog postupka.

Uredbom o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrada stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba,) se između ostalog utvrđuju kriteriji i način obračuna i plaćanja nagrade za rad stečajnim upraviteljima, a u čl. 5. propisuje da sud rješenjem utvrđuje visinu nagrade, uzimajući u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina te vrijednost unovčene stečajne mase stoga sud može stečajnom upravitelju odrediti i dodatnu nagradu te posebnu nagradu.

Nadalje predmetna Uredba je u člancima 6. i 7. detaljno propisala iznos nagrade koji sud određuje stečajnom upravitelju ovisno o vrijednosti unovčene stečajne mase, pri čemu sud nema diskreciono pravo utvrđivati veći ili manji iznos nagrade stečajnom upravitelju već prema propisanoj tablici za izračun nagrade stečajnom upravitelju određuje iznos nagrade za rad. Sud je stečajnom upravitelju priznao nagradu u iznosu 86.344,00 kn, pa bi ukupan iznos troškova bio u iznosu od 100.888,00 kn.

Obzirom da je rješenjem od 15. srpnja 2019. razlučni vjerovnika SV Transport service GmbH pozvan na uplatu iznosa od 55.642,99 kn (razlika kupovnine), slijedom obračuna troškova unovčenja stečajnog upravitelja, kupac valja dodatno uplati iznos od 46.245,01 kn na račun dužnika, za koji je iznos troškova dokumentiran. Od dosuđenih 69.612,12 kn, osnovan je iznos od 46.245,01 kn, a neosnovan iznos od 24.367,13 kn, koji iznos troškova nije dokumentiran.

Slijedom navedenog, valjalo je djelomično žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a, kao što je odlučeno u točki I. u izreci ovog rješenja te preinačiti kao u točki II. izreke, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a.

U cilju zaštite prava na pošteno suđenje, ovaj sud nalazi za shodno istaći, da je u konkretnom predmetu, doneseno pobijano rješenje kojim se nalaže kupcu plaćanje troškova, 11 mjeseci nakon pravomoćnosti rješenja o dosudi i zaključka o predaji nekretnine, bez prethodnog upozorenja razlučnom vjerovniku kao kupcu, na obvezu plaćanja i troškova unovčenja nekretnine.

Ovaj sud ponavlja kako nije sporno da postoji novčana obveza naknade troškova unovčenja koja tereti nekretninu, međutim kupac ima pravo biti informiran da će biti u obvezi podmiriti naknadu troškova unovčenja nekretnine. U tom smislu sud prvoga stupnja, rješenjem o dosudi bi trebao nedvosmisleno navesti da će kupac, biti u obvezi namiriti i troškove unovčenja nekretnine, a o iznosu kojih će se naknadno donijeti posebna odluka.

Dakle, novčana obveza koja tereti kupca morala bi biti određena ili barem određiva i to prije donošenja zaključka o predaji.

Stoga bi, u rješenju o dosudi kao uvjet preuzimanja nekretnine, preporuka bila navesti da će se zaključak o predaji nekretnine kupcu, donijeti tek kad se podmire troškovi unovčenja. Na taj način, razlučni vjerovnik može odlučiti da li će preuzeti nekretninu ili će odustati od preuzimanja iste, jer razlučni vjerovnik kao kupac osim kupoprodajne cijene, mora znati koliki su troškovi koji terete nekretninu, a koje je dužan pomiriti.

Zagreb, 17. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
Nevenka Baran

U privitku: Izdvojeno mišljenje člana vijeća sutkinje dr. sc. Jelene Čuveljak

Broj zapisa: **17898-0d9c9**

Kontrolni broj: **03f75-7fdb8-c7e28**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=NEVENKA BARAN, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.